

NAŠA MOČ

GLASILO SLOVENSKEGA DELAVSTVA.

Izhaja vsak petek.

Uredništvo
upravnništvo
Kopitarjeva
ulica št. 6.

Naročnina znaša:

celoletna . . . K 4.—
poluletna . . . „ 2.—
četrletna . . . „ 1.—
Posamezna št. „ 0.10

Št. 40.

V Ljubljani, dne 1. septembra 1911.

Leto VI.

Socialnodemokratski svetniki in mednarodnost.

Socialna demokracija je imela v naši državi vsa usta polna proti narodnim bojem. Vse, kar se je v imenu narodnosti delalo, ji je bilo neumno. Iz narodne zavesti, iz boja za narodne pravice se je norčevala, da se je vse kadilo. Neštetokrat se je od socialnih demokratov zapisala in izrekla beseda, da delavec nima nobene domovine in nobene narodnosti. To so gonili svojo mednarodnost in kričali, da bodo vsi boji med posamnimi narodi ponehali, ko pridejo oni do vajeti.

Zdaj čepe pa sami v mlakuži in se vedno bolj pogrezajo vanjo. Zavoljo narodnosti so razbiti med seboj in vsak dan dokazuje nanovo, da bo brezdomno med nemškimi in češkimi, oziroma nenemškimi socialnimi demokrati tem večje, čim dlje bodo nemški sodrugji zahtevali, naj se zasuje. Ta reč pojde naprej; tudi slovenski in hrvaški socialni demokrati se ji ne bodo mogli ustavljati, ker to, kar je Čehe postavilo v nasprotje z Nemci, velja za naše sodruga še desetkrat bolj. Po narodnostih se bodo razbili tudi na Ogrskem, čim dobe splošno volilno pravico: Romani posebej, Slovaki posebej, Rusini in Mažari posebej.

Pravzaprav je bila socialna demokracija zelo malo časa edina. Leta so se bojevali med seboj na Nemškem Eisenachovci z Lassallovci. Tudi pri nas v Avstriji se je takoj, ko se je pričelo socialistično gibanje, vnel boj med delavci. Razbiti so bili na več strank in dr. Adler jih je samo umetno zvaril skupaj in tudi samo umetno držal, dokler se je dalo. Socialna demokracija delavske edinosti ne more doseči; to je dokazano, ker ravno nasprotno povesod, kjer nastopa, rodi prepire in boje.

Topot si oglejmo samo narodnost, ki je zdaj vsled češke osamosvojenosti stranke vsem viden vzrok delavskega razdora! Ali so bili res socialnodemokratski voditelji mednarodni? To je prvo vprašanje. In na to moramo odgovoriti, da izlepa ni bilo bolj aristokratsko mislečega človeka glede na narodnost,

kakor je bil ustanovnik socialne demokracije, njen tako slavljani svetnik Karel Marks. Ta je narodnost upošteval in ji priznaval veljavo, toda samo za velike narode: za Nemce, Angleže, Francoze in Lahe. Njegova narodnost se je pa glede na Slovane kazala v tem, da jih je brezmejno zaničeval, da jim je odrekal vsako pravico do obstoja, da je trdil, kako morajo propasti in kako dobro delo zvrše tisti, kateri jih uničijo.

Naslovenca je prav posebno preziral; še pravega imena nam ni privoščil in učil je, da je samo škoda, če se tak narod še ohrani. Etbin Kristan ima torej socialnodemokratski smrtni greh, ko celo poizkuša s svojimi igrami okrepiti naše slovtvo. Ni treba prav nič posebne vneme za narodnost, da Slovanu šine rdečica v glavo, če bere, kako nesramno zaničljivo govori Marks o Čehih in južnih Slovanih. Ohola nemška prevzetnost govori iz njega. Najbolj zagriženi nemški nacionalci ne gredo tako daleč, kakor je šel on, ki je naravnost zahteval, naj se naš jezik kar prezira in naš narod utopi med tujci. Zato se nič ne čudimo, če se ponosni Čehi nečejo ukloniti Marksovega duhu, ki je še vedno na vrhu pri nemških sodrugjih. Marksova mednarodnost vleva uničiti manjše narode, nam piše smrt, — Nemcu pa seveda priznava pravico, da nas tlači in zatira in ga še hvali za to. Tega duha imajo nemški sodrugji, ki vrh tega še hočejo, naj bi jim slovanski delavci znašali denar v njihove kase zato, da bi ložje gospodovali in ložje v dejanju kazali svoje zaničevanje do nas. Nemški socialnodemokratski delavci so po naši domovini povesod in pri vsaki priliki najboljši zavezniki nemških nacionalcev.

Z našimi delavci prihajajo konkurirati v naše kraje, jemljejo jim najboljši zaslužek; še na misel jim ne pride, da bi priznavali Slovincem na njihovih tleh pravico hišnega gospodarja. Kako lepo se je to izkazalo pri ljubljanskih občinskih volitvah! Nemški sodrugji niso volili socialnodemokratskih kandidatov, marveč nemške meščane. Zato je pa prilezel edino Kristan v tretjem razredu ven. Slovenski sodrugji so pa vse to lepo požrli in so v svoji nesreči za-

bavljali proti klerikalcem, ki so delavskim zastopnikom dali varna mesta.

Ravno tak, kakor Marks, če ne hujši, je bil drugi socialnodemokratski svetnik Ferdinand Lassalle. Ta je Bismarcku koval načrte, kako naj zedini Nemčijo. Velika, močna Nemčija je bil njegov vzor; Nemci so bili zanj prvi na svetu. On je že priporočal vojsko z Avstrijo, ki je res buknila leta 1866 v ogromno škodo našega ljudstva. Tudi njegova mednarodnost je bila samo nemška.

Če vse to pomislimo, se nam mora vzdigniti žolč nad ostudno hinavščino, ki jo uganjajo nemški sodrugji, ki sami pravijo, da se drže Marksa in Lassalla, ki pa obenem — seveda samo za nas — vpijejo, da je narodna zavest pogubna in da delavec nima narodnosti.

S shoda avstrijskih strokovnih društev.

Letos so zborovala na Dunaju avstrijska nemška krščanska strokovna društva. Nekaj, kar je tudi za nas važno, podajamo našim bravcem.

O taktiki pri stavkah.

Poročevalec Ullreich izvaja: Kakor napredujejo krščanska strokovna društva, tako napredujejo samoobsebi umljivo tudi gospodarske dolžnosti organizacije, osobito glede na njih gospodarsko delovanje. Čim večja organizacija, tem večja odgovornost »Zvezinega« vodstva osobito glede na vplivanje na delavske razmere. Pri kakršnemkoli plačilnem gibanju ne gre za to, če pomenja uspeh ali neuspeh organizacije, marveč izid plačilnega gibanja vpliva tudi bistveno na delavčevu rodbino. Kadar se izvaja plačilna gibanja, se mora delati previdno. Vpoštevati se mora, da niso postala močnejša zgolj strokovna društva, marveč da so se ojačila tudi stanovska društva podjetnikov, ki jih ne ločijo ne verska, ne narodna in ne politična načela. Medtem ko delujejo naša strokovna društva ne le na to, da se

Legenda o treh baronih.

J. A. Nabržan.

(Konec.)

II.

Vihar je bučal in tulil svojo grozno pesem po drevesnih vrhovih velikanskega gozda. Zdajpazdaj se je tudi utrnil na nebu svetel žarek in posvetil na zemljo s tako močjo, da je jemat vid. Mlada barona sta jezdila nazposajeno dalje po goščavi, ne zmeneč se za starega tovariša, ki sta ga pustila zadaj samega.

Prijezdita do gosto zaraslega kraja, kjer se je slaba pot zožila v stezo. Ta kraj — zvali so ga Bukvič — je bil že od davnih časov razpiti; pripovedovali so si o mnogih grozodejstvih, ki so jih roparji storili na tem kraju.

To je menda prišlo tudi razposajenima jezdecema na um, kajti hipoma se ustavita in plašno spogledata.

»Čuješ, Mirko, tukaj nisva na najbolj varnem kraju; saj veš, kaj pripovedujejo ljudje o Bukviču.«

»Beži, no, beži, Vinko, kaj boš verjel

praznim vražam lahkovernih ljudi. Saj si vendar vojak, česa se boš bal?«

»Prav praviš, res sem vojak in rad in s ponosom udarim na sovražnika, kjer mi pride očito nasproti, a tu v tej goščavi, — kako se naj človek brani v temi? — No, sicer pa ni meni kdosi gavedi koliko na tem, dokler imam svoj meč ob boku; bojim se le za starca, ki je zaostal. Ali naj ga počakava?«

»Seveda, še čakala ga bova, da naju bo nadlegoval s svojimi pridigami. Njega je še manj strah kot naju, saj rad molč in to mu je, kot je rekel, najboljšo sredstvo zoper strah. Le spodbojiva konja in dirjajva urno naprej, saj zna kôd za nama.«

Izpodbodeta konja in urno izgineta v temni goščavi.

»Stoj!« zahrešči nakrat otel glas iz goščave.

Zdaj se posveti in nad jezdecema se zablišče ostre sablje. Osupla barona zabodeta konja z ostrogami globoko v bok, da bi ju odnesla iz preteče pogube; a zastonj! Vra nosača sta občutila v sebi smrtno orožje, zahropela sta še, nato se pa zgrudila na tla.

Krčevito zgrabita napadenca sablje in zamahmeta po sovražnikih, a tudi to brez-

uspešno: sablji sta rezali le zrak in temo, a napadalci so se jima spretno izogibali.

Kakor planejo sivi jastrebi na svoj plen, kakor se zaženejo izstradani volkovi na srdečega ovna, tako se je zagnalo dvajset divjih roparjev nad prepadla viteza; zastonj je bil vsak trud, vsak poizkus, ubraniti se surovi moči nebrzdanih razbojnikov; morala sta se ukloniti, četudi sta se malo trenutkov preje bahala, da se ne bojita nikogar, dokler čutita meč ob boku. — Roparji so ju povezali ter odpeljali v stran od pota, tam v temno goščavo, da bi izvršili svoj tolovajski čin...

V tem pride zaostali baron po istem potu. Jezdil je počasi, brez vsakega strahu, saj je bil zamišljen le v rožni venec, ki ga je ovijal okolu roke in prebiral njegove jagode med prsti.

Tudi njega so roparji opazili in ga obstopili, da bi tudi nad njim izvršili isto dejanje, kot nad vsakim potnikom... A ko zapazijo starca s sivo, častitljivo brado, z rožnim vencem v rokah, nehote spreleti neka tajna, nerazumljiva bojazen razbrzdane, surove ljudi. Drzoviteži, ki se niso ustrašili ne ostrega meča, ne žareče krogelje, strastneži, ki jih ni ganila najmilejša prošnja ne-

Tobačno delavstvo.

AVSTRIJSKA KRŠČANSKA TOBAČNA DELOVSKA ZVEZA.

Prispevki začasno vpoko enih članov.

Večkrat vpokoje zaradi daljših boleznih članov. Provizija je v mnogih slučajih nizka, da komaj zadošča za to, da bi se vplačevali prispevki. Zvezino vodstvo je zato sklenilo: »Člani v začasnem provizijskem stanju so oproščeni prispevkov. Ob tem času počivajo v smislu § 82., odstavek »Zvezinik« pravil, vse njih pravice in dobivajo zgolj »Zvezinik« glasilo. Ko zopet nastopijo delo, plačujejo nadalje prispevke in se jim popolnoma zaračunavajo njih prejšnje pravice. — Premeščenje članov v začasno pokojninsko stanje in zopetno prispevanje naj naznanijo skupine takoj »Zvezinemu« tajništvo.

Zaostali prispevki. Vodstva krajnih skupin in člani se opozarjajo, da tisti člani, ki ostanejo osem tednov dolžni prispevke, izgube pravice do podpore in se postopa z njimi kot z novimi člani, če tudi doplačajo zaostale prispevke in morajo čakati eno leto, da zadobe zopet pravice do podpor (§ 5. »Zvezinik« pravil. — »Zvezino« vodstvo sme dovoliti izjeme zgolj, če zamore član navesti tehtne razloge, zakaj da je zaostal s prispevki. (Velika revščina v rodbini vsled bolezni.) V takem slučaju je pa boljše, da se izposluje po skupini, da se počaka za prispevke. Vodstvo skupine dopušlja prošnjo »Zvezinemu« načelstvu, ki o tem odloča. — Če se kakemu članu dovoli, da plača prispevke pozneje, mora potem plačevati po dovoljenem roku tedensko dvatedenska prispevka, dokler niso doplačani prispevki. — Ako se dovoli kakemu članu doplačilo zaostalih prispevkov, mora tudi vsaj dva prispevka tedensko vplačevati, dokler ne vplača vseh zaostalih prispevkov. Poleg tega pa morajo taki člani prebiti tudi karentno dobo, ki je tako dolga, kolikor časa je bil član na dolgu s svojimi prispevki. (Zgled: Neki član 12 tednov ni plačal prispevkov in prosil, da jih sme zopet doplačati. Če se mu to dovoli, potem bo imel šele čez 12 tednov zopet pravico do podpore.) — Z ozirom na navedena določila za izjemne slučaje se člani opozarjajo, da naj ne zaostajajo s prispevki, da ne izgube že pridobljenih svojih pravic.

Glede na povišanje prispevkov (30 vinarjev) opozarjamo na že opetovano obširno obrazloženi sklep glavne skupščine »Avstrijske krščanske tobačne delavske zveze«, da dobe člani višjo podporo šele čez pol leta potem, ko so pričeli vplačevati višje prispevke. Tisti člani, ki so pričeli vplačevati tedenski 30vinarski prispevek, dobe zvišane podpore šele po 1. januarju 1911. To velja tako za bolniško, kakor tudi za ostale podpore.

V pokoj je stopilo zopet večje število naših delavk, ki so po več desetletij v tovarni delale. Najdalje je bila v tovarni Helena Grkman, namreč 40 let. Ob tej priliki ji je darovalo vodstvo tovarne dar 70 K; obenem je dobila tudi zaslužno medaljo za štiridesetletno zvesto delovanje. Na mnoga leta!

Z lastnimi močmi.

Naznanilo članom »Prometne zveze«. Preminuli so: Sida Noč, Sarajevo. — Vero-

mišljen; saj se niso odpravili na kak roparski napad, temveč namenjeni so — trkat na samostanska vrata — za vsprejem!

Kaj je pač povzročilo v njih tolik preobrat: iz razbojnika — menih?

Bila je to molitev sivega starca. Videli so tačas na njegovem obrazu razlito jasnost, blagost, ki je pričala o notranjem dušnem miru, o notranji zadovoljnosti. A pri sebi so zastonj iskali enakega dušnega miru, pri njih so divjale same divje strasti, ki so jih gnale liki gospodar goni svojega zadnjega hlapca, od ropa do ropa, od umora do umora. Zadoščali so doslej svojim strastem, a niso našli v tem zaželjenega miru...

Spominjali so se pa, da so tudi oni imeli nekdanj, v davno minulih časih enaki dušni mir, enako blagost srca; takrat namreč, ko jih je nepozabna mati učila prebirati enake jagode, šepetati enake besede, kot so videli starca v gozdu. Ostal jim je od onih davnih časov le odsev, izpočetka nejasen, meglen, a čim bolj so se ga spominjali, bolj jim je postajal določen, jasen... In ob spominu na nekdanjo blagost, na nekdanjo zadovoljnost in dušni mir so nehote zopet zaželeli po

enaki zadovoljnosti, po enakem dušnem miru...

Pravovarstveno in podporno društvo

»Prometna zveza« je kakor vsako leto tudi letos izdala svoj društveni koledar v nemškem jeziku. Oblika koledarja je jako lepa in pripravna. Vsebina za železničarje jako pomenljiva in poučljiva, kar je za vsakega železničarja jako potrebno. Upamo, da bodo železničarji z veseljem segli po njem; stane 1 K. Vsakteri se zanj preskrbi prej ko mogoče. Naroči se pri voditeljih skupin in plačilnic in njih zaupnikih.

Shod katoliško mislečih železničarjev v Dornbergu na Goriškem.

V nedeljo, 6. avgusta, se je vršil shod članov in somišljenikov »Prometne zveze« v Dornbergu na goriški progi. Zbralo se je bilo še primeroma lepo število domačih železničarjev. Grajalno moramo omeniti, da se shoda ni udeležil nobeden tovarišev s tolminske proge in drugih sosednih skupin, dasi je vodstvo v Ljubljani poslalo vsem vabilo. Pač še vse premalo stanovske zavednosti! Na shodu je govoril g. Jožef Gostinčar, državni poslanec v Ljubljani, ki je stvarno in temeljito dokazoval, kako potrebna je organizacija za železničarja, kateri je vedno z eno nogo v zaporu, z eno v grobu. Prav dobro je ožigosal socialnodemokratsko demagogijo, omenil je tudi od socialnih demokratov in liberalcev toli prežvečeno argentinsko meso. Iz svoje skušnje je navedel konkretne slučaje, kako uspešno deluje za svoje člane »Prometna zveza«. Kar mora nas še posebno zanimati, je to, da je gospod poslanec izrecno povdarjal, da vsak, kdor ima kako zadevo, naj se le zaupno obrne nanj ali pa na klub slovenskih poslancev, da mu drage volje storijo vse potrebne korake, bodisi pri ministrstvu ali pa pri ravnateljstvu v Trstu. Res, pravi ljudski zastopnik! Gospodu poslancu se na tem metu ikreno zahvaljujemo ter rčno želimo, da bi se še mnogokrat videli. — Vsak količkaj zdravo misleč železničar, ki si želi dobro, bi moral pristopiti v res stanovsko organizacijo »Prometno zvezo«, ki ima na svoji strani močni »Slovensko-hrvaški klub«, kateri bode brez dvoma že v jesenskem državnozbornem zasedanju pokazal, da je »Prometna zveza« storila potrebne korake ter da poslanci »Slovenskega kluba« imajo res srce tudi za slovenskega železničarja. No, komur je ime: »katoliško misleč« zoprno in neprebavljivo, posebno pa še one, katerih duševno obzorje ne sega dalje kakor da vsak dan prežvečijo po nekaj farjev, pa je vso gospodarsko in socialno vprašanje rešeno, no, take mi radi prepustimo tja, kamor spadajo, in bomo šli mirno in brez strahu preko njih. Vsi pa, ki ste zdrave pameti in dobro mislite, v naš tabor! — Goriški železničar.

Idrija. Dne 28. avgusta pride neko dekle v Krščansko Gospodarsko društvo, da bi kupilo pol kilograma slanine. Ker pa K. G. D. slučajno ni imelo slanine, ji priporoča prodajalka, naj gre v sosedno prodajalno k Primožiču. Dekle res gre ter zahteva pol

kilograma slanine, kar dobi ter plača za njo 1 krono. Ko pride dekle nazaj v K. G. D., nakupi še nekaj drugih stvari. Ker se pa dekletu zdi slanina nekako lahka za pol kile, naprosi prodajalko, da bi ji slanino stehtala. Prodajalka res dene slanino na tehtnico ter je tehtala slanina le 46 dkg. Dekle gre s slanino nazaj v prodajalno Primožič ter pove, da slanina tehta le 46 dkg, ne pa 1/2 kg. Odgovor dobi, da imajo v prodajalni Gosp. društva slabe vage ter da slanina da je slanina dražja, ne pa 2 K. Dekle nato odide. Par minut pozneje prinese učenec Primožičev pismo v Kršč. gosp. društvo z naslovom: A. Primožič, trgovina s čipkami in mešanim blagom, Idrija, Kranjsko. Gdč. moji kontrolistini v Kršč. gospodarski zadrugi! 28. avg. 1911. Dajte se Vi za Vaše stranke, delo, cene, blago in vago zanimati in ne za moje, ker jaz kakor izučen trgovec vem kaj delam, zato se ne pustim od neizučenih dekel učiti. A. Primožič. Mi le vprašamo gosp. Primožiča kakor izučenega trgovca: 1. Ali ve, kake stranke je ono dekle, ki je kupila pri njem slanino? 2. Ali pozna utež za 1/2 kg? 3. Ali res ve, kaj dela, ko tehta 1/2 kg slanine? 4. Ali je bila to le pomota? 5. Ali ve, da ako proda 46 dkg slanine za 1/2 kg, da stane 1 kg slanine 2 K 24 v, ne pa 2 K.

Razširjajte med delavstvom Vaše glasilo „Našo Moč“.

Pozor! :: Pozor!
50.000 parov čevljev
4 pari samo K 8.50.

Ker sem nakupil izredno množino čevlarskih izdelkov, bom le prav malo časa pa po slepi ceni prodajal po par moških in par ženskih čevljev z dobro obitimi močnimi podplati s posebno finimi usnjatimi obšivki, ki so jako elegantni, najnovejše fasone in močni. Velikost v cent metrih ali številka. Po štiri pari veljajo samo K 8.50. Razpošilja se po poštmem povzetju. — Zamena dopustna, tudi denar se brez ovir povrne.

P. Lusí, Krakau št. 20/S.

A. ŽIBERT

-- LJUBLJANA --
PREŠERNOVA ULICA
PRIPOROČA SVOJO VELIKO
ZALOGO ČEVLJEV
DOMAČEGA IZDELKA.

enaki zadovoljnosti, po enakem dušnem miru...

In kam ga naj bi šli iskat?

Videli so močno, trdno samostansko zidovje, videli so mirno, tiho življenje, ki je vladalo znotraj tega sivega zidovja, ki niso mogli čez njega prodreti burni viharji zunanjega življenja, ki se niso mogli čezenj razliti valovi zunanjega vrvenja in nemirnega borenja...

Šli so, trkali so na vrata, in ta vrata so se jim na stežaj odprla, a odprli so tudi oni na stežaj svoje srce strogemu samostanskemu redu; tu so zadobivali vedno večji mir ter se oklepali strogega reda vedno z večjo natančnostjo.

Tako je postalo iz dvajset gorečih razbojnikov dvajset še gorečnejših menihov...

Tam iz temnih pragozdov, ki šumi iz njih mogočni Ren, speje z urnimi koraki, s plašnim obrazom, begajočimi očmi stari ogljar pozno pod noč domov. Kaj je pač moglo tako splašiti sivolasega ogljarja?

Tam v temni goščavi je videl na dveh

visokih gomilah pretresujoče podobe: ljute kače so se spenjale čez in čez, ob strani stala dva bradača z ognjevitim pogledom ter prebirala med prsti žareče jagode rožnega venca, a na strani je stal rdeč rogat možiček in se spakoval na razne načine s peklenskim smehom na obrazu.

Nehote potegne ogljar ob tem pogledu iz žepa stari rožni venec ter hiti proti domu. To pa vzame na koleno mladega vnuka, ga zaziblje, poboža o licu, poljubi na čelo ter zašepče na uho: »Slušaj, dragi sinko, kaj ti govori stari dedek: moli rad rožni venec! Že moja mati me je učila in to je tudi res: z vsakim zrcnem tega venca ti vzraste na nežnih ustecah bela lilija; vse te zbere tvoj zvesti angeljček v zlato košarico, jih odnese v nebesa pred tvojo mamico ter jih tam potrosi pred njenimi nogami...«

Dete verno posluša dedovo pripoved, nato mu pa vzame z nežno ročico star molek iz ovele dedove roke, si ga obesi okolu vratu ter zvedavo in smeje se vpraša deda, da li mu privoli ta drag spominek?

Ded mu veselo pokima...

**Najboljša, najsigurnejša
prilika za štedenje!**

Denarni promet l. 1909 čez 83 milijonov K.
Stanje vlog čez 21 milijonov K.
Lastna glavica
K 503.575-98.

**Ljudska
posojilnica**

registr. zadruga z neomejeno zavezo

Miklošičeva cesta 8

prilicje v lastni hiši nasproti
hotela „Union“ za franc. cerkvijo

prejema **hranilne vloge** vsak delavnik od 8. ure zjutraj do 1. ure pop. ter jih obrestuje **4 1/2 %** brez kakega odbitka, tako da prejme vložnik od vsakih **100 kron čistih 4-50 na leto.**

Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so poštno-hranilnične položnice na razpolago.

Dr. Ivan Šusteršič, predsednik; **Josip Šiška**, stolni kanonik, podpred.; **Odborniki:** **Anton Belec**, posest., podj. in trg. v Št. Vidu n. Lj.; **Fran Povše**, vodja, graščak, drž. in dež. posl.; **Anton Kobi**, posest. in trg., Breg pri Borovni.; **Karol Kauschegg**, veleposest. v Ljubljani; **Marija Kolar**, stolni dekan v Ljubljani; **Ivan Kregar**, svetnik trg. in obrt. zborn. in hišni posest. v Ljubljani; **Fran Leskovic**, hišni posestnik in blag. „Ljudske posojil.“; **Ivan Pollak ml.**, tov.; **Karol Pollak**, tovarnar in posestnik v Ljubljani; **Gregor Šlibar**, župnik na Rudniku.

Spominjajte se pri vseh prireditvah, pri vseh vseh veselih in žalostnih dogodkih „Slovenske Straže“!

Bogata zaloga ženskih ročnih del in zraven spadajočih potrebščin.

F. MERSOL
LJUBLJANA, Mestni trg št. 13.
Trgovina z modnim in drobnim blagom.
Velika izber vezenin, čipk, rokavic, nogavic, otroške obleke in perila, pasov, predpasnikov, žepnih robcev, ovratnikov, zavratnic, volne, bombaža, sukanca itd.

Predtiskanje in vezenje monogramov in vsakovrstnih drugih risb.

Gričar & Mejač
Ljubljana
Prešernova ulica št. 9
priporočata svojo največjo zalogo izdelanih oblek za gospode, dečke in otroke.

Novosti
v konfekciji za dame.

Ceniki s koledarjem zastoj in poštne prosti.

POZOR!
Kdor želi imeti dobro uro, naj zahteva z znamko „UNION“ ker te ure so najbolj trpežne in natančne, dobe se pri **Fr. Čudnu** urarju in trgovcu v Ljubljani delničar in zastopnik švicarskih tovarn „Union“ v Bielu in Genovi.

700 Uhani, prstani, briljanti. 1
Svetovnoznano najfinejše blago po najnižjih cenah.

Agitirajte za naše glasilo „Naša Moč“!

Pozor slov. delavska društva!

Kupujte svoje potrebščine pri znani in priporočljivi domači manufakturni trgovini

JANKO ČEŠNIK
(pri Češniku)
LJUBLJANA
Lingarjeva ulica - Stritarjeva ulica
v kateri dobite vedno v veliki izberi naj-novejše blago za ženske in moška oblačila
Postrežba poštna in zanesljiva.
Cene najnižje.

A. Lukič
Slovenska konfekcijska trgovina za: gospode, dame, dečke, deklice

Ljubljana
Pred škofijo 19.

Lekarna „PRI KRONI“ M. Ph. BOHINCA
v Ljubljani, na vogalu Bleiweisove in Rimske ceste
priporočata sledeča zdravila:

Balzam proti želodčnim bolečinam, steklenica 20 vin., 6 steklenic 1 krono.
Kapljice za želodec, izvrstno, kreplivo in slast do jedi pospešujoče sredstvo, steklenica 40 vin., 6 steklenic 2 kroni.
Kapljice zoper želodčni krč, steklenica 40 vin., 6 steklenic 2 kroni 50 vin.
Kapljice proti zobobolu, steklenica 20 vin.
„Stadin“ za otroke.
Obliž za kurja očesa, bradavice in trdo kožo, mala škatljica 50 vin., večja 1 K 20 vin.
Odvajalne kroglice, škatljica 30 vin.
Pospalni prašek, proti ognjivanju otrok in proti potenju nog, škatljica 50 vin., 6 škatljice 2 kroni 50 vin.
Protinski cvet, proti trganju po udih, steklenica 1 krono.
Ribje olje, steklenica 1 krono.
Salicilni kolodij za odstranitev kurjih oces, bradavic in trde kože, steklenica 70 vin.
Tinktura za želodec, odvajalno, kreplivo in slast pospešujoče sredstvo, steklenica 20 vin., 6 steklenic 1 krono.
Tinktura za lase, steklenica 1 K.
Trpotčev sok, izvrstni pripomoček proti kašlju stekl. 1 K.
Železnato vino, steklenica 2 kr. 60 vin., in 4 kr. 80 vin.
Železnate kroglice, proti bleddi (Bleichsucht) mala škatljica 70 vin., velika 1 krono 60 vin.

Dežnike in solnčnike
domačega izdelka
najboljše kakovosti, priporočata po najnižji ceni slavnemu občinstvu

JOSIP VIDMAR, tovarna dežnikov, Ljubljana
Pred škofijo št. 19. Stari trg št. 4. Prešernova ulica št. 4.
Popravila se izvršujejo točno in ceno.

Usojam si naznaniti častitim odjemalcem, da sem odprl na **Tržaški cesti št. 1**

„pri Kerčonu“ filialo

moje trgovine z železnino, hišnega in kuhinjskega orodja.

Blagovolite mi tudi nadalje ohraniti cenjeno naklonjenost.

Z odličnim spoštovanjem **Stefan Nagy**

Edina in najkrajša črta v Ameriko!

Samo 6 dni! Samo 6 dni!

HAVRE NEW-YORK
francoska prekomorska družba

Veljavne vožne liste (Sifkarte) za francosko linjo čez Havre, ter liste za povratek iz Amerike v domovino in brezplačna pojasnila, daje samo **ED. ŠMARD**

oblastveno potrjena potovalna pisarna v Ljubljani Dunajska cesta št. 18 v novi hiši „KMETSKA POSOJILNICA“ nasproti gostilne pri „FIGOVCU“.

AUSTRO-AMERICANA

TRISTE NEW-YORK

Potniki v Ameriko
Kateri želijo dobro, po ceni in zanesljivo potovali naj se obrnejo na **Simona Šmetetka** v Ljubljani Kolodvorske ulice 26.
Vsakovrstna Pojasnila daje se brezplačno.

IVAN JAK IN SIN
v Ljubljani, Dunajska cesta št. 17
priporočata svojo bogato zalogo raznovrstnih **voznih koles in šivalnih strojev**
za rodbino in obrt.